

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1979 r.

w sprawie ustalenia warunków wymaganych do uzyskania emerytury przez pracowników Najwyższej Izby Kontroli oraz okręgowych urzędów kontroli.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 116 i 117, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321, z 1975 r. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom Najwyższej Izby Kontroli oraz okręgowych urzędów kontroli przysługuje prawo do emerytury, jeśli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) w okresie zatrudnienia w Najwyższej Izbie Kontroli lub okręgowym urzędzie kontroli osiągnęli wiek: kobieta 55 lat, mężczyzna 60 lat,

- 2) pozostawali w zatrudnieniu przez okres wynoszący dla mężczyzny co najmniej 25 lat, a dla kobiety 20 lat, w tym co najmniej 15 lat w Najwyższej Izbie Kontroli lub w okręgowym urzędzie kontroli.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1980 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*